

[Ministeren for Grønland.]

placere stationen andre steder, hvis man skulle have den meget vigtige forsvarsforanstaltning, som disse radarstationer er.

Hermed sluttede spørgsmålet, og dermed var spørgetiden til ende.

Man foretog derpå punkt 3 på dagsordenen, som var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om investeringsfonds.

(Første behandling findes i tidenden sp. 373, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 191).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Hans Rasmussen): Selve lovforslaget om ændring i lov om investeringsfonds har der i det nedsatte folketingsudvalg ikke været særlige divergenser om. Når udvalget alligevel, som det fremgår af betænkningen, har måttet afholde 5 møder og herunder haft 2 samråd med finansministeren, skyldtes det, at venstre og de konservative har stillet 3 ændringsforslag til finansministerens lovforslag, idet man ønsker visse ændringer heri.

Finansministerens lovforslag går ud på en forenkling af administrationen af de penge, der af erhvervsvirksomheder kan hensættes i investeringsfonds. Da pengene i fremtiden skal forrentes på almindelig vis af bankerne og sparekasserne, vil staten fremtidig kunne spare en renteudgift. Samtidig vil loven kunne medføre, at bankernes og sparekassernes likviditet forbedres, hvilket må udøve et vist pres nedad på udlånsrenten. Det er hele udvalgets opfattelse, at billigere og rigeligere penge vil virke stimulerende på investeringer, og jeg kan

således på hele udvalgets vegne anbefale de i selve lovforslaget indeholdte ændringer.

Nu kunne mindretallet jo selv motivere, hvorfor man stiller ændringsforslag til lovforslaget, men jeg vil også herom gøre nogle bemærkninger.

Flertallet i udvalget kan ikke medvirke til gennemførelse af de ændringsforslag, som mindretallet har stillet, og som går ud på, at der gives alle skatteydere adgang til at foretage skattefrie henlæggelser på en bunden konto i et pengeinstitut. Selv om denne ændring kan synes meget tillokkende, og selv om der kan være en vis rimelighed i, at ikke alene erhvervsdrivende skal kunne hensætte beløb i investeringsfonds, men at et sådant gode udstrækkes til at omfatte almindelige lønmodtagere, finder flertallet, at man her står over for et hastværksarbejde, hvis konsekvenser vi ikke i øjeblikket kan overskue. Det er aldeles givet, at finansministeren vil få et provenutab i sine skatteindtægter, hvis ændringen gennemføres; det vil absolut medføre, at staten ad andre veje må skaffe sig dækning, og det vil sige, at andre borgere må betale mere i skat, for at de borgere, der har økonomisk mulighed for opsparing, kan slippe noget billigere. Selv om ændringsforslagene har en sådan form, at de opsparende kan få gavn af midlerne ud over en almindelig investering, f. eks. til køb af en virksomhed eller eventuelt til anskaffelse af en bolig, tror jeg, at de foreslåede ændringer trænger til en nøjere undersøgelse og en mere gennemgribende vurdering end den, vi har haft lejlighed til at foretage i det nedsatte folketingsudvalg.

Det vil vel heller ikke være nogen fordel for den opsparende, at han efter en vis række år pludselig får en overraskelse ved, at tidsfristen for opsparingen er udløbet, hvis han på dette tidspunkt ikke er i stand til at anvende pengene efter lovens formål; det vil nemlig blot betyde, at vedkommende efterbeskattes, og det er min opfattelse, at det vil medføre meget stor ravage for de folk, som er gået ind i en sådan opsparing på en bunden konto. Det kan vel heller ikke være rigtigt, at man alene præmierer opsparing f. eks. til eget hus eller egen bolig, som mindretallet har været inde på, for så kan andre borgere med rette rejse krav om, at folketinget for deres vedkommende yder